

בס"ד. שיחת שבת בהעלותך, ט"ז סיון, ה'תשכ"ו.

בלתי מוגה

- 1 א. דובר כמה פעמים אודות הפרשה שקורין בתורה לפני יום-טוב מסויים - על יסוד המבואר
2 ב'לקוטי תורה'¹ בנוגע לפרשת נצבים, ש"פרשה זו קורין לעולם קודם ראש-השנה, ומרומז במלת היום
3 דקאי על ראש-השנה כו" - שזהו ענין של הכנה לקראת היום-טוב.
- 4 ולדוגמא: פרשת במדבר שקורין לעולם לפני חג השבועות (על-פי תקנת הגאונים, כמוכא ב'טור'²)
5 - הרי זה גם בתור הכנה לחג השבועות.
- 6 [פרשת נשא - קורין לפעמים לפני חג השבועות, אבל לא לעתים קרובות, והיינו, שלפעמים יש מעמד
7 ומצב שבו זקוקים גם לעניני פרשת נשא בשביל מתן-תורה; אבל פרשת במדבר - לעולם קורין קודם
8 חג השבועות].
- 9 וכמו שנתבאר בזה³, שקודם מתן-תורה צריך להיות ענין המספר, וכמרומו גם בנגלה, בחלק האגדה
10 - כדאיתא במדרש⁴ שמתן-תורה הוצרך להיות לששים ריבוא בני-ישראל, ואילו היו חסר אחד, לא היה
11 יכול להיות מתן-תורה, וזהו ענינה של פרשת במדבר - מנין בני-ישראל, שדוקא על-ידי-זה באים
12 למתן-תורה.
- 13 ועל-דרך-זה מובן גם בנוגע לפרשיות שקורין לאחרי הימים-טובים - שהרי ענין הסדר שבתורה, שגם
14 הוא תורה⁵, כולל הן את הענינים שלפניו והן את הענינים שלאחריו - דכיון שענין זה בא לאחרי
15 היום-טוב, הרי זו הוכחה שזהו ענין שיכולים להגיע אליו ולקבלו דוקא לאחרי ההכנה וההקדמה של
16 היום-טוב.
- 17 וכללות הענין בזה - שסדר העבודה הוא באופן ד"לילכו מחיל אל חיל"⁶, והיינו, שגם כאשר נמצאים
18 במעמד ומצב של "חיל", צריכה להיות ההליכה למדריגה נעלית יותר ב"חיל", "מעלין בקודש"⁷. וכיון
19 שצריכים להיות תמיד בתנועה של עליה, נמצא, שהפרשה שקורין לפני היום-טוב באה בתור הכנה לדרגה
20 הנעלית שמתגלית ביום-טוב, ואילו הפרשה שקורין לאחרי היום-טוב - הרי זה ענין נעלה יותר,
21 שהיום-טוב הוא הכנה אליו.
- 22 ולדוגמא - בהמשך להמוזכר לעיל בנוגע לקריאת פרשת נצבים קודם ראש-השנה - קריאת פרשת
23 בראשית לאחרי העבודה של חודש תשרי:
- 24 כיון שהעבודה דחודש תשרי היא עבודת התשובה⁸, שעל-ידיה עוקרים לגמרי את כל הענינים
25 הקודמים, הנה לאחרי-זה באה פרשת "בראשית", שענינה התחלה חדשה, ועד לאופן ד"בראשית ברא"⁹
26 - בריאת יש מאין¹⁰, בניגוד לעבודת הצדיקים שהיא בסדר והדרגה, ולא באופן של דילוג וקפיצה, כמו
27 בעל-התשובה שאצלו ישנו ענין של דילוג וקפיצה¹¹, ועד לדילוג וקפיצה בשתי רגלים¹².
- 28 ומזה מובן בנוגע לפרשת השבוע, פרשת בהעלותך, שהיא לעולם (יתד בל תמוט) לאחרי מתן-תורה
29 (דלא כפרשת נשא שלפעמים קורין לפני מתן-תורה, כנזכר לעיל) - שדוקא על-ידי מתן-תורה יכול להיות
30 תוכן הענין דפרשת בהעלותך.

בתחלתו (תב, ב).

(1) ר"פ נצבים.

(6) תהלים פד, ח.

(2) או"ח סתכ"ח. וראה סי' ר' עמרם גאון סוף סדר פורים,

(7) ברכות כח, א. וש"נ.

ותוס' מגילה לא, סע"ב - הובאו בהגהות מיימוניות לרמב"ם הל'

(8) ראה אוה"ת א. ע' רנו ואילך. ועוד.

תפלה פ"ג ה"ב.

(9) בראשית א, א.

(3) ראה תורת מנחם - התועדויות ח"ג ע' 461 ואילך. וש"נ.

(10) ראה רמב"ן עה"פ.

וראה גם ד"ה והי' מספר דש"פ במדבר, ב' סיון (תורת מנחם -

(11) ראה תורת מנחם - התועדויות ח"ז ס"ע 59. וש"נ.

התועדויות חמ"ו ע' 412 ואילך).

(12) ראה לקו"ת שה"ש טו, סע"ב ואילך. וש"נ.

(4) מכילתא יתרו יט, יא. דב"ר פ"ז, ח.

(5) ראה פסחים ו, ב. שלי"ה חלק תושבע"פ, כלל לשונות